

Májusi teendők a kertben (1. rész)

Az év ötödik hónapjában a Fagyosszentek elmúlása után már búcsút inthetünk az éjszakai fagyoknak, így újabb munkálatokkal bővül májusban a kertészeti teendők köre.

A díszkertünk egyik meghatározó eleme a gyeppel. Ahhoz, hogy kitűnő formában pompázzon, számos szempontot kell figyelembe vennünk. Az egyik ilyen fontos tényező a gyepfelület rendszeres nyírása. Amit a legfontosabb kiemelni, hogy a fűnyírónk késének vágófelülete mindig legyen éles, hiszen csak ekkor tudunk egyenletes gyepfelületet kialakítani. Abban az esetben, ha a fűnyírónk késének vágófelülete életlen, akkor a fűszálakat nem vágni, hanem tépni, szecskázni fogja, amely egyenetlen felületet és minőségi romlást eredményezhet. Megoszlóak a vélemények a levágott fűkaszálekról: van olyan kertészkedő, aki otthagyja a gyepfelületen a kaszáleket, hogy a későbbiekben majd tápanyagként szolgáljon, és létezik olyan kertbarát is, aki összegyűjti a levágott fűvet. Véleményem szerint célszerű mindig összegyűjteni a levágott fűmaradványokat, így ezzel számos problémát tudunk kiküszöbölni (pl.: a gyepfelület könnyen be tud rothadni, penészedni a levágott fűkaszálektől és ez a folyamat kellemetlen szaggal is párosul; továbbá az erősen fertőzött gyep nem tud úgy szellőzni, ha rajta van a levágott fűkaszálék és így még nagyobb károkat tudunk okozni gyepünkben). Kiváló „munkatársunk” lehet a gyepfelületek gondozási munkálataiban az Oleo-Mac fűnyíró család bármelyik tagja.

A fűnyíró kiválasztásában nagy szerepet játszik az, hogy a gondozott terület mekkora méretű. Kisebb részek lenyírásához érdekesebb egy elektromos, tologató változatot (pl.: Oleo-Mac G44 PE Comfort Plus) választani, a nagyobb területekhez pedig ajánlatos a benzinmotoros, önjáró típusú fűnyírókat (pl.: Oleo-Mac G53 TL Allroad Plus 4) előtérbe helyezni. A fűnyíráson felül ne feledkezzünk meg a gyep rendszeres öntözéséről és a tápanyag utánpótlásáról sem.

A tavasszal kiültetendő hagymás és gumós dísznövények (pl.: dália, kardvirág, kánna, gumós begónia, liliom) többsége fagyérzékeny, így mindenképp a keményebb tavaszi fagyok elmúltával ültessük ki őket a szabad földbe. Fontos megjegyezni, hogy a hagymákat, gumókat ősszel fel kell szedni, mivel nem élnék túl a zord téli viszontagságokat. Ültetésüket tekintve átlagosan 10-15 cm mélységbe helyezzük el őket a talajba, a liliom kivételével. A liliom fajták akár 2 méteres magasságig is megnőhetnek, a virágai nagyok és nehezek, ezért a növény kidőlése érdekében kb. 20 cm mélységbe célszerű elültetni a hagymáit. A kisebb növekedésű dísznövények hagymáit, gumóit 10-15 cm-es sortávolságra, míg a magasabbra fejlődő növények esetében (dália, liliom) 30-40 cm-es távolságot hagyunk ki a szaporító képletek között. Ezt követően talajjal takarjuk be a hagymákat,

gumókat, majd öntözzük meg őket. Nyárra pedig csodálatos virágáradattal hálálják meg nekünk a sok gondoskodást ezek a növények.

Gyümölcsfáink májusra már szépen kifejlődnek. Ekkor a lomblevélzet immáron teljes pompájában jelen van a növényen, a virágok már nagy valószínűséggel elnyíltak és láthatóvá válik a várható termésmennyiség is. Ebben az időszakban elengedhetetlen a gyümölcsfák öntözése, hiszen rengeteg vizet és tápanyagot használtak fel a talajból a vegetációs időszakuk elején. A gyümölcsfák megfelelő vízellátottsága érdekében készíthetünk úgynevezett földtányért a fatörzs körül kb. 50-60 cm sugárirányban, így a kijutatott vízmennyiség a fa gyökérzete felé irányul. Ahhoz, hogy megelőzzük a fa körüli talaj kiszáradását, a fatányért betakarhatjuk fűkaszálékkal, mulccsal.

A májusi második számunkban beszámolunk az egynyári dísznövények és a zöldségpalánták kiültetéséről, gondozásáról és a tavasszal fellépő fontosabb növényvédelmi beavatkozásokról.

Herbert Gyula
kertészmérnök